

[Taanquist]

var vistnok en lidt perfid drejning med hensyn til ratifikationen af ILO-konventionerne. Nu har jeg desværre lånt mit bilag ud – det har jeg fortrudt nu – men det er helt klart, at der er en tidsforskydning.

Det står helt klart under alle omstændigheder, at denne regering kun har ratificeret én ILO-konvention, og at der i hvert fald ligger 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, som kunne have været ratificeret, og går vi tilbage til tidligere regeringer, vil man se, at der nu er adskilligt flere sorte pletter, altså at der dengang var flere ratificerede konventioner, end det er tilfældet nu.

Jeg nævnte to ting. Den ene fik jeg kun en lystelig bemærkning om, og det var de økonomiske konsekvensberegninger. Det er selvfølgelig en måde at undgå at svare på det at sige, at jeg har et eller andet problem med en eller anden her i salen. Jeg ved nu ikke, hvad det er for et problem, men må vi ikke hellere få et svar fra arbejdsministeren om de økonomiske konsekvensberegninger? Nu har jeg i øvrigt også glædet mig over det, vi har fået fra afdelingen, som jeg har refereret til, men det er jo ikke bare det. Der er også en af arbejdsgiverparterne, der føler de økonomiske konsekvensberegninger som et snærende bånd.

Arbejdsministeren har i sin redegørelse også været inde på skærpet tiltalepolitik, og det har vi ikke hørt ret meget mere om. Det begynder jo at blive interessant. Hvad vil arbejdsministeren i det hele taget gøre? Arbejdsministeren har flere gange rost sig af, at nu har man endelig mandet sig op til at indstille nogle mennesker til frihedsstraf, og når jeg så lige pludselig bliver betænkelig, er det, fordi jeg hører, at nu ligger den sag hos statsadvokaten, som skal tage stilling til, om der skal indstilles til frihedsstraf.

Når jeg tager det op, er det, fordi jeg er bange for, at hverken arbejdsministeren eller nogen anden i denne sal har nogen som helst indflydelse på, hvem der skal ikendes frihedsstraf eller ej, og jeg tror heller ikke, at de indstillinger, der kommer, har nogen som helst betydning. Det er ikke polemisk sagt, det er ment som et spørgsmål, men det må vi have opklaret. Hvor ligger muligheden for at få nogle strengere straffe for arbejdsmiljøovertrædelser?

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som hr. Taanquist illustrerede i sit allerførste indlæg, arbejder vi jo i en vis udstrækning med store tal, og derfor er det naturligt, at vi også må arbejde med økonomiske konsekvensberegninger. Det er også naturligt, at man skal tage en hel del af de økonomiske konsekvensberegninger, man arbejder med, med et kæmpestort forbehold. Meget af det, vi lægger ind som forudsætninger, er teori og spekulation.

Derfor må man sige: vi skal have økonomiske konsekvensberegninger, vi skal have cost-benefit-analyser, men vi skal passe på, at vi ikke stirrer os blinde på tallene og glemmer den sunde fornuft. Så økonomiske konsekvensberegninger, ja, dem har vi brug for, men det er ikke og det bliver aldrig det eneste afgørende for, hvordan man skal håndtere en bestemt sag.

Så spørger hr. Taanquist om tiltalepolitikken og nævner i den sammenhæng en konkret sag. Der er ikke noget overraskende eller noget nyt i, at den ligger hos statsadvokaten. Der skal sådan noget ligge, det er dem, der skal rejse tiltale.

Det, vi kan gøre, og det, Arbejdstilsynet altså i den konkrete sag kan gøre, er at indstille, at der bliver rejst en sag, der kan ende i en hæftestraf for udvalgte personer.

Så spørger hr. Taanquist: bliver de indstillinger fulgt? Ja, nu har jeg ikke statistikmaterialet med, men det er min klare fornemmelse baseret på, hvad jeg kan huske fra diverse rapporter fra Arbejdstilsyn osv., at i langt, langt de fleste tilfælde bliver de indstillinger, som kommer fra Arbejdstilsynet i forbindelse med overtrædelser af arbejdsmiljøloven, fulgt. Og det vil altså sige, at Arbejdstilsynet faktisk har indflydelse på det. Det vil igen sige, at hvis Arbejdstilsynet eventuelt efter samråd med departement og minister føler, at der nu er grundlag for ligesom at presse niveauet op, så skal det nok vise sig, at det kan lade sig gøre.

Vi er ikke domstole. Det er der nogle andre der er. Det er domstolene, der afgør, om de vil følge vores indstillinger. Men vi har altså mulighed for at ændre indstillingerne.

Der er et enkelt konkret område, som jeg har haft lejlighed til at beskæftige mig med for nylig, hvor jeg har anmodet Arbejdstilsynet om, at man i fremtiden skal indstille til større bødestraf i de pågældende sager, og jeg har en fornemmelse af, at det vil Arbejds-